

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 8. 2021 v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Pařeza a přísedících Mgr. Adély Bílinové a Marie Lysenkové,

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici [REDACTED]

je vinen, že

I.

nejméně od dubna 2019 v [REDACTED] na adrese [REDACTED] v bytě pronajatém jeho družkou, poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], v němž žili společně se svými nezletilými syny [REDACTED], nar. v roce [REDACTED], a [REDACTED] nar. v roce [REDACTED], opakovaně poškozenou za přítomnosti nezletilých synů fyzicky a slovně napadal, přičemž se postupem času jeho chování stále zhoršovalo, byl agresivní, vznětlivý, neustále poškozenou urážel a ponižoval a žárlil na ní, zakazoval jí líčit se, nosit venku sukně a trika s výstřihem, aby nikoho nesváděla, opakovaně jí vytrhával mobilní telefon z ruky, aby zkontroloval, zda si nepíše s nějakým mužem, ptal se jí například, s kým mu zahrnula a když řekla, že s nikým, řekl, že počítá do pěti a jestli neodpoví, rozbije pračku, jindy poškozenou chytil rukou za rameno, strčil jí do ložnice, vyhrožoval jí bitím a říkal, aby ho neprovokovala a zalezla,

v období od Vánoc 2019 se obžalovaný doma zdržoval nepravidelně, vždy na několik dní bez vysvětlení zmizel, a když se vrátil, byl pod vlivem pervitinu a chtěl spát, proto vyžadoval, aby poškozená se syny byla naprosto potichu, když byl vzhůru, stále jí něco vyčítal, neboť podle něj dělala vše jinak, než chtěl, hádal se s ní, když se ho na něco zeptala nebo když ho někdo vzbudil, a opakovaně jí chytil silně za ruku, až se jí udělala modřina nebo jí uhodil,

v létě 2020 chtěl po poškozené půjčit mobilní telefon a následně jí ho nechtěl vrátit, proto se začali hádat, poškozená mu během hádky chtěla telefon vzít a přitom mu roztrhla triko a on jí za to dal facku, chtěl odejít pryč, ale poškozená na něj křičela, aby jí telefon vrátil, tak se otočil a strčil do ní tak, že upadla na roh gauče a když chtěla vstát, tak se jí zamotala hlava a při pádu se uhodila o botník, na žádost poškozené, aby zavolal sanitku, že je jí špatně, odpověděl, že jí nikoho nezavolá, že by ho udala a v tomto období též poškozenou uhodil blíže nezjistěným způsobem tak, že jí způsobil monokl pod okem,

v průběhu prvního čtvrtletí roku 2021 byl poškozenou opakovaně žádán, aby se z bytu odstěhoval, což odmítal, protože neměl kam jít a opakovaně jí uhodil, v polovině ledna, když měl

dojem, že mu poškozená zahýbá, dal jí facku na levou tvář, v důsledku které se jí posunul hlouběji v horním prvním zubu šroub, který tam má od dětství, a od té doby jí zub bolí, dne 12. 2. 2021 v dopoledních hodinách se opět po několika dnech vrátil do bytu pod záminkou, že si vezme věci, sedl si a řekl, že nikam nepůjde, poškozená ho z bytu vyhazovala a on se jí provokativně ptal, co s tím hodlá udělat, načež chtěla poškozená přivolat policii, ale obžalovaný jí vytrhl z ruky telefon, který měla půjčený od svého strýce, poškozeného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], rozbil ho o své koleno a hodil ho do omáčky, čímž způsobil poškozenému [REDAKCE] narozenému [REDAKCE] škodu ve výši [REDAKCE] Kč, žárlil a ptal se poškozené, kvůli komu to dělá, poté ve vzteku utrhl čelo postele, a když následně přešel do obývacího pokoje, poškozená utekla k sousedce, od které přivolala policii, před níž poškozené nadával, že je „kunda, která na něj zavolala policajty“, vyhrožoval jí, aby si dala dveře na petlici, jinak k nim zase vnikne a poté, co ho policie následně přiměla byt opustit, se po odjezdu policejní hlídky do bytu vrátil, dožadoval se opět vstupu dovnitř, přičemž na odmítnutí poškozené jej do bytu vpustit, reagoval tak, že vyrazil vstupní dveře bytu, do kterého vstoupil s mačetou v ruce, poškozené nařídil, aby si sedla v obývacím pokoji na gauč a nedělala problémy, dotazoval se jí na důvod přivolání policie a zda jí to stojí za to, dělat takové problémy a poté bouchl dvakrát mačetou do postele vedle poškozené a při tom řekl, že pokud neodpoví, bude další rána do jejích zad, následně se uklidnil a přikázal poškozené, aby odešla do ložnice,

dne 26. 3. 2021 v ranních hodinách zvonil na poškozenou, která ho raději pustila dovnitř, aby zabránila scéně a ráno, když ho probudila, když s dětmi chtěla odejít na návštěvu k babičce, zakázal jim odejít a odmítal jí dát klíče, kterými bylo nutné zevnitř otevřít zámek, přiměl poškozenou čekat s dětmi v pokoji a nerušit ho ze spánku, a poté, co ho poškozená odpoledne žádala, aby mohla jít vyvenčit alespoň psa, který se potřebuje vyčůrat a již kňučí, nedovolil jí odejít se slovy, ať se pes „třeba pocháje jí do polštáře“, že nikam nepůjde, protože by na ní někdo venku určitě čekal, ale po dalším naléhání jí nakonec klíče půjčil, aby ho mohla jít vyvenčit, po návratu poškozené, která si u sebe nechala klíče od bytu, po ní vyžadoval, aby mu je dala, a když to odmítla, uhodil jí pěstí do hlavy, mezi rameno a ucho, klekl jí na žebra, křičel, ať mu dá klíče a řekne mu, kde jsou, a blíže nezjištěným ostrým předmětem jí tlačil do boku, čemuž byl přítomen nezletilý syn [REDAKCE], který plakal, že to maminku bolí, na což na něj křičel, ať je v klidu jinak, že to jinak bude mámu bolet víc, a poté, co se poškozená snažila z bytu utéct, vstala a dala klíče do zámku, přiběhl k ní zezadu, otočil jí a tlačil se zády na její hrudník tak, že se zapřel nohama o zeď a tlačil na poškozenou, kdy na křik nezletilého syna tlak povolil, poškozená se sesunula k zemi, začala bušit na dveře a volat o pomoc, na což obviněný reagoval slovy, že nemají dělat scény, poškozenou zvedl a odhodil jí do ložnice, kde spadla na postel a poté, co po něm na svou obranu hodila dětské autíčko, dal jí dvě silné rány pěstí do hlavy, po kterých se jí začala motat hlava, měla mžitky před očima, nemohla se zvednout a zůstala bezvládně ležet na zemi, slova syna o tom, že maminka chce spát, komentoval slovy: „Jestli maminka usne, tak chcípne“ a následně chodil okolo ležící poškozené, občas do ní kopnul a říkal: „Nespi kundo, nebo chcípneš“, přičemž poškozená po nějaké době vstala, obstarala děti, šla spát a ráno s jeho svolením odešla bez klíčů z bytu pryč, přičemž jí večer nepustil do bytu zpět, proto musela několik dní spát u příbuzných, čímž přivodil poškozené stresovou reakci projevující se úzkostným stavem trvajícím 6 až 8 týdnů po ukončení vztahu,

tedy

týral osobu blízkou, osobu žijící ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

II.

dne 1. 4. 2021 v odpoledních hodinách, poté, co si chtěla poškozená [REDAKCE] narozená [REDAKCE], s ohledem na jednání obžalovaného popsané pod bodem I. z jí pronajatého bytu na adrese [REDAKCE], kde s obžalovaným a nezletilými dětmi žila, za přítomnosti majitele bytu, poškozeného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] vyzvednout z bytu své osobní věci, nechtěl byt otevřít ani poté, co na místo přijela v 18:50 hodin přivolaná policejní hlídka,

nejprve vůbec nereagoval na zvonění a výzvy policistů na bytové dveře, po chvíli dveře otevřel a se svým psem střední velikosti, křížencem rasy labrador a staford, kterého držel před sebou za obojek bez náhubku, začal službukonajícím policistům, poškozenému nstržm. ██████████ ČOZ 334532, a poškozenému nstržm. ██████████, ČOZ 334672, oba služebně zařazení na OOP ██████████, vulgárně nadávat a na výzvu, aby šel s nimi, zareagoval tak, že pobízel psa proti policistům a přitom mu sundal obojek, načež pes vystartoval proti poškozenému nstržm. ██████████, cenil na něj zuby a vrčel, a když byl asi 0,5 m před ním, tak ho obžalovaný zachytil a vtáhl zpět do bytu, kde se opět uzamkl, poté, co na místo dorazily další hlídky Policie České republiky, kdy policisté poškozený nstržm. ██████████, ČOZ 335303, a poškozený prap. ██████████, ČOZ 332617, oba služebně zařazení na OOP ██████████ hlídali u dveří do bytu a ostatní policisté se přesunuli před dům, obžalovaný střídavě pobíhal po bytě a z okna bytu směřujícího na hlavní ulici ██████████ vykřikoval a házel na zasahující policisty různé předměty, zejména květináče, železný obušek, kameny a skleněnou lahvičku od parfému, a to s cílem je zasáhnout, přičemž směrem k poškozenému nrap. ██████████, ČOZ 226609, služebně zařazenému na OKT ██████████ který pořizoval ze zásahu kamerový záznam, hodil porcelánový květináč s kytkou se slovy „Jen si to natáěj, ty mrdko jedna“, následně se domáhal telefonického rozhovoru s poškozenou ██████████ která mu nezvedala telefon, přičemž po výzvě poškozeného nrap. ██████████, ČOZ 277 154, služebně zařazeného na OOK ██████████ aby toho nechal a vyšel ven, že se vše vyřeší, se slovy „Nedělej ze mně debila, vždyť tam chodíš, mrdko jedna, tak poletí další“, vzal květináč s kytkou a hodil ho směrem k poškozenému nrap. ██████████, ihned poté vzal jiný, blíže nespecifikovaný skleněný předmět, který rovněž hodil směrem k poškozenému nrap. ██████████ poté se slovy: „Co je ty mrdko, zavolej sem tu ██████████“, vzal z bytu skleničku parfému, kterou hodil na policisty policejní hlídky Obvodní oddělení Beroun, konkrétně směrem na poškozeného nstržm. ██████████, ČOZ 334672, a poté se opětovně dožadoval kontaktu s poškozenou ██████████, křičel z okna „Zavolej sem tu ██████████ ty mrdko“ a směrem k poškozenému nrap. ██████████ hodil z okna kámen, kdy žádný z vyhazovaných předmětů nezasáhl službu konající poškozené policisty, neboť všichni stihli včas před předměty uskočit stranou, v mezidobí u dveří do bytu po opakovaných výzvách policistů poškozeného nstržm. ██████████ a poškozeného prap. ██████████ k otevření bytu těmto vyhrožoval vypuštěním psa a dále tím, že jim „rozseká palice a ksichty sekerou“, přičemž z vnitřní strany bytových dveří nejméně dvakrát seknul ve výši hlavy sekerou do dveří, kdy jednou z prudkých ran dveře bytu prosekl, čímž způsobil majiteli bytu, ██████████ narozenému ██████████, škodu ve výši 2 120 Kč, nakonec vyšel obžalovaný kolem 20. hodiny z bytu ven a byl policisty zadržen, přičemž v důsledku vyhazování předmětů za účelem zajištění bezpečnosti byl v době od 19:20 hod. do 20:20 hodin zcela zastaven provoz na hlavní silnici v ulici ██████████ a zcela zamezeno přístupu civilních osob,

tedy

užil násilí v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby a čin spáchal se zbraní,

čímž spáchal

pod bodem I.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

pod bodem II.

zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců,

podle § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 54 (padesáti čtyř) měsíců s tím, že se nad obžalovaným vyslovuje dohled probačního úředníka,

podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věcí, a to:

- kovové sekery s plastovým topůrkem zn. Hecht, černooranžové barvy, o délce ostří 10,5 cm, šířce topůrka 2,5 cm a délce topůrka 33 cm,
- kovového kuchyňského nože o délce 33 cm s ostřím dlouhým 20 cm a vysokým 4,5 cm,
- kuchyňského nože s plastovou žlutou rukojetí s nápisem SANDRIK MADE IN CZECHOSLOVAKIA o celkové délce 34 cm a délce čepele 21 cm s uměle vytvořeným pouzdrem,
- železného obušku černé barvy,
- 2 ks kamenů světlé barvy,
- kamene tmavé barvy,
- 2 ks dealerových pytlíků,
- zelené plastové krabičky s víčkem s bublinkovou fólií, stěpem skla a skleněnou chemickou baňkou,
- 2 ks skleněné chemické baňky, skleněných stěpů,
- 2 ks textilního pouzdra,
- prázdného dealerového pytlíku,
- dealerového pytlíku s prázdnými potahovými tabletami na léčiva,
- dealerového pytlíku s vatou,
- 6 ks plastové slámky,
- dřevěná dětská hrací kostka žluté barvy,
- rozlomené morkové kosti pro psa,

podle § 70 odst. 6 tr. zákoníku připadají propadlé věci Českému státu,

podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné léčení psychiatrické se zaměřením protitoxikomanickým, které bude vykonáváno ústavní formou,

podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku, § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost zdržet se užívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek.

Odůvodnění:

1. V návaznosti na podanou obžalobu Okresním státním zastupitelstvím v Berouně sp. zn. ZT 62/2021 ze dne 23. 7. 2021 pro trestné činy týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit způsobem uvedeným v obžalobě pod bodem I. a násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl obžalovaný dopustit způsobem uvedeným v obžalobě pod bodem II., bylo ve věci nařízeno hlavní líčení, při kterém, pokud jde o bod II. obžaloby obžalovaný v intencích § 206c odst. 1 tr. řádu prohlásil, že je vinen spácháním skutku pod tímto bodem popsáním a souhlasil též i s jeho zde uvedenou právní kvalifikací. Vzhledem k tomu, že státní zástupkyně neměla vůči takto učiněnému prohlášení viny žádné připomínky a ani soud neshledal

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Dumská.

žádný důvod, pro který by prohlášení viny nemohlo být přijato, rozhodl podle § 206c odst. 4 tr. řádu tak, že toto prohlášení viny obžalovaného přijal. I bez k tomu se vztahujícího dokazování, které v souladu s ustanovením § 206c odst. 6 tr. řádu nebylo prováděno, tak neměl soud na základě obžalovaným prohlášené viny žádné pochybnosti o tom, že dne 1. 4. 2021 po neuposlechnutí výzvy na zpřístupnění poškozenou [REDAKCE] užívaného bytu, který odmítal opustit, mj. i s použitím zbraně (sekery) uvedeným způsobem fyzicky a verbálně atakoval zasazující policisty vykonávající svoji pravomoc a tímto svým jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty uvedeného trestného činu (zločinu) násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

2. I přes absenci stejného prohlášení obžalovaného ve vztahu ke skutku pod bodem I. obžaloby, dospěl soud po zhodnocení všech k němu v hlavním líčení provedených důkazů k závěru, že i v tomto případě byla vina obžalovaného ze spáchání tohoto skutku naplňujícího zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (zločinu) týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, bezpečně prokázána.
3. Soud při tom vycházel zejména z výpovědi obžalovaného, který sám se doznal k tomu, že se předmětného jednání vůči poškozené [REDAKCE] dopustil, tedy doznal se k tomu, že ji skutečně v předmětném období uvedeným způsobem verbálně a později (na rozdíl od obžaloby až od roku 2020) i fyzicky napadal a v rámci toho jí i po celou dobu vyhrožoval, urážel a ponižoval. Důvodem tohoto jeho dlouhotrvajícího násilného chování byla závislost na pervitinu, jehož téměř každodenní užívání ukončilo až policisty realizované zadržení a jeho následné vazební zajištění. Během něho se spojil s organizací Sananim, neboť si uvědomil, jaký negativní dopad na jeho chování měla tato závislost, která pro něho i do budoucna představuje takovou míru rizika z hlediska její případné recidivy a tím i recidivy spáchaného jednání, že pro sebe navrhl uložení ochranné léčby s ústavní formou jejího výkonu.
4. Její uložení, byť v ambulantní formě jejího výkonu navrhla v závěrech svého znaleckého posudku i znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie MUDr. [REDAKCE] která v této souvislosti potvrdila, při nedodržení abstinence, riziko recidivy spáchaného jednání obžalovaným, při němž byl natolik pervitinem intoxikován, že to v kombinaci s nepříznivými povahovými rysy charakterizujícími disociační poruchu jeho osobnosti, ovlivnilo jeho ovládacích schopností, které na rozdíl od zachovalých rozpoznávacích schopností, byly u něho v době činu podstatně sníženy. Znalkyně však u obžalovaného nezaznamenala ztrátu sebeovládání ve vztahu k užívání psychoaktivních látek, jejichž účinek na organismus mu je znám a za této situace tak mohl důsledky své intoxikace předpokládat.
5. Bez ústavního ochranného léčení je o stejné míře uváděného rizika přesvědčena i poškozená [REDAKCE] která ve své výpovědi potvrdila masivní užívání pervitinu obžalovaným, pod jehož vlivem jí v předmětném období uvedeným způsobem verbálně a později (až od roku 2020) i fyzicky napadal, přičemž se stupňující se intenzitou k tomu docházelo až do jeho zadržení a následného vazebního zajištění, které vzhledem k ukončení vztahu přispělo k úplnému odeznění 6 – 8 týdnů trvající stresové reakce, která se u ní rozvinula v podobě úzkostných stavů. K tomuto odeznění přispěly však i její dobré seberegulační mechanismy, díky nimž podle znaleckých závěrů znalkyň z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie MUDr. [REDAKCE] a MUDr. [REDAKCE] tyto úzkostné stavy jako úzkostně depresivní reakce v rámci poruch přízpůsobení postupně slábly až do úplného uzdravení.
6. Užívání drog obžalovaným a jeho násilné chování vůči poškozené potvrzují i její rodinní příslušníci a známí svědci [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] které o tom z různých důvodů informovala a z nichž někteří u ní zaznamenali

nejen tomu odpovídající poranění (zejména modřiny na různých částech těla, monokl pod okem, uvolněný zub), ale i psychické potíže, s nimiž se v tu dobu potýkala.

7. Přítomnost některých z těchto poranění na těle poškozené (modřiny na levé ruce a předloktí levé ruky, strup na rameni a levém boku a uvolněný zub) je prokazována i protokolem o jeho ohledání, jehož součástí je i jejich fotodokumentace, která byla jako součást protokolu o ohledání místa činu pořízena i k zajištěným věcem drogového charakteru (viz odborné vyjádření z oboru kriminalistika odvětví chemie) postižených, stejně jako další zajištěné věci mající povahu nástroje trestné činnosti, trestem jejich propadnutí. Vedle těchto listinných důkazů jsou dalšími, které soud provedl a které mají význam z hlediska skutkových zjištění, zejména lékařské zprávy potvrzující užívání pervitinu obžalovaným, kterým byl při vyšetření intoxikován, fotokopie SMS zpráv mezi poškozenou a svědkyní [REDAKCE] a odborné vyjádření z oboru ekonomika odvětví ceny a odhady určující hodnotu poškozenou užívaného mobilního telefonu, který měla zapůjčený od svého strýce svědka [REDAKCE] a který obžalovaný zničil tak, aby poškozená nemohla učinit oznámení na policii.
8. Pokud jde o skutková zjištění v případě bodu I. rozsudečného výroku nelze na základě těchto provedených důkazů pochybovat o tom, že v předmětném období docházelo mezi obžalovaným a poškozenou v průběhu jejich společného soužití k častým a výrazným konfliktům, v rámci nichž obžalovaný poškozenou verbálně a později (od roku 2020) i fyzicky napadal, a to zpravidla vždy, když byl pod vlivem pervitinu, který v té době téměř každodenně užíval. Jednalo se přitom o takové útoky, které mírou své intenzity výrazně zasahovaly do psychické integrity poškozené a citelně tak snižovaly kvalitu jejího osobního života. To je ostatně potvrzováno i svědeckými výpověďmi, zejména její matky, nevlastní babičky, tety, strýce a bratra, tedy svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] kterým se se vším svěřovala a k nimž se i se syny uchýlovala tak, aby se před útoky obžalovaného ochránila. S ohledem na jimi uváděnou četnost těchto návštěv poškozené, jejichž důvodem bylo násilné chování obžalovaného, kterému byla nucena stále častěji čelit, lze dovozovat stálost a trvalost tohoto jeho jednání, jako jednoho ze znaků potřebného k naplnění skutkové podstaty žalovaného trestného činu. Stejně tak byly naplněny i další z těchto znaků, neboť jednání obžalovaného se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a zároveň ho poškozená pocítovala jako těžké příkoří, neboť se jednalo viditelně o patologické, asociální chování představující skutečné nebezpečí, které i s reálně vzbuzující obavou zasahovalo do jejího osobního života a její psychické pohody tak, že se u ní rozvinula psychická újma v podobě úzkostně depresivní reakce v rámci poruch přízpusobení. Nic na tom nemůže změnit, že tato psychická újma měla pouze přechodné trvání, zvláště když k jejímu odeznění a plnému uzdravení poškozené došlo pouze v důsledku jejích dobrých seberegulačních mechanismů a v důsledku ukončení společného soužití, které zajistilo až vazební zajištění obžalovaného. Za této situace dospěl soud k závěru, že svým jednáním tak obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (zločinu) týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku.
9. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud i k dalším listinným důkazům, kterými jsou osobní výkazy obžalovaného (opis RT, opis z evidence přestupků, sdělení úřadu práce, výpis z centrální evidence exekucí a zpráva o finančním šetření k majetkovým poměrům obžalovaného), dále přihlédl ke stupni společenské škodlivosti a povaze a závažnosti trestných činů, které jsou dány především významem chráněného zájmu, způsobem provedení činů, jejich následky a okolnostmi, za kterých byly spáchány včetně osoby obžalovaného a mírou jeho zavinění a v neposlední řadě přihlédl i ke všem přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím a dále na ochraně nerušeného, řádného a zákonného výkonu pravomoci úřední osoby při plnění úkolu státu nebo společnosti, přičemž společenská škodlivost jeho jednání je v daném

případě zvyšována charakterem trestné činnosti páchané v případě poškozené [REDAKCE] po dlouhou dobu a konkrétním způsobem jejího provedení.

Obžalovanému nad rámec prohlášení viny, které učinil, pokud jde o skutek uvedený pod bodem II. rozsudečného výroku, polehčuje to, že se k trestné činnosti doznal a jejího spáchání upřímně litoval. Na druhou stranu mu přitěžuje to, že spáchal více trestných činů a také jeho trestní minulost prokazující sklony k páčání mimo jiné i násilné trestné činnosti, byť se na něho hledí, jako kdyby nebyl odsouzen. Navíc nelze přehlédnout již zmiňovanou vysokou společenskou škodlivost jednání obžalovaného, které sice ovlivnila jeho intoxikace pervitinem, nicméně kdy závažným způsobem zasáhl do psychické a osobnostní integrity jiného, a to způsobem, který nejen v případě poškozené [REDAKCE] ale i v případě policistů svědčí o absenci jakékoliv empatie s absolutním nedostatkem sebekontroly a respektu k bezpečnostním složkám vykonávajícím svoji pravomoc.

I přesto dospěl soud k závěru, že obžalovanému, který je nepochybně schopen zapojit sebevýchovné tendence tak, aby se páčání trestné činnosti vyvaroval, je ještě výjimečně možné dát šanci v podobě podmíněného trestu odnětí svobody, který jako přiměřený uložil při spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby uvedené v § 199 odst. 2 tr. zákoníku, a to jako trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, na dobu v trvání 30 měsíců se zkušební dobou stanovenou ve smyslu ustanovení § 85 odst.1 tr. zákoníku na dobu v trvání 54 měsíců s tím, že ve smyslu ustanovení § 84 tr. zákoníku bude nad osobou obžalovaného vysloven dohled probačního úředníka, kterému je povinen se podrobit a který zintenzivní pohružku případného výkonu trestu. Účelem stanoveného dohledu bude sledování a kontrola chování obžalovaného prostřednictvím probačního úředníka v rámci jím stanoveného dohledového probačního plánu, čímž bude nepochybně zajišťována ochrana společnosti před možným opakováním trestné činnosti a dále odborné vedení a pomoc obžalovanému s cílem zajistit, aby v budoucnu vedl řádný život. V případě nerespektování stanoveného dohledu a porušení podmínek v něm stanovených si musí být obžalovaný vědom toho, že bude výkon trestu nařízen, stejně jako v případě že obžalovaný svým chováním a životem neprokáže, že hrozba výkonu trestu postačuje k dosažení jeho účelu. Korektivní účinek by také vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem případu měla zajistit nejen povinnost zdržet se užívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek uložená podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku, ale zejména podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložené ochranné léčení se zaměřením protitoxikomanickým, jehož ústavní forma výkonu se podle názoru soudu, ale i podle názoru obžalovaného a poškozené [REDAKCE] jeví jako nezbytná pro minimalizaci rizika recidivy závislosti na návykových látkách a tím i recidivy spáchaného jednání. Dále byl obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložen trest propadnutí věci, a to věcí konkretizovaných ve výrokové části rozsudku, neboť je nepochybné, že byly nástrojem trestné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 19. srpna 2021

JUDr. Michal Pařez v. r.
předseda senátu